

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobce: **L. B.**
bytem
zast. Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
sídlem Pod kaštany 245/10, Praha 6

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 11. 2020, č. j. 4621/2021-160-SPR/3,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného o zamítnutí jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen “správní orgán I. stupně”) ze dne 30. 7. 2020, č. j. MHMP 1185735/2020/Ant, kterým byl žalobce uznán vinným z porušení § 10 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen “zákon o silničním provozu”) a shledán odpovědným za naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 125f odst. 1 ve spojení s § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu tím, že jako provozovatel vozidla nezajistil, aby dne 13. 8. 2019 v Praze 2, v křižovatce ul. Legerova s ul. Rumunská, řidič jeho vozidla v rozporu s povinnostmi uloženými mu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

zákonem – nezastavil motorové vozidlo na signál, který mu přikazoval zastavit vozidlo před dopravní značkou „Příčná čára souvislá“, když s uvedeným vozidlem vjel do prostoru světelně řízené křižovatky v Praze 2, křižovatka ul. Legerova s ul. Rumunská, směr I. P. Pavlova, v době, kdy byl na tříbarevné soustavě se směrovými signály světelného signalizačního zařízení pro směr jeho jízdy signál s červeným světlem „Stůj!“ zákona; proto byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 500 Kč.

2. Žalobce namítá nesplnění podmínek k zahájení řízení proti žalobci jako provozovateli vozidla, jestliže řidič vozidla byl správnímu orgánu znám; obecní policie nebyla oprávněna k pořizování záznamu z důvodu nezveřejnění automatického systému podle § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii a tím i skrytého pořizování důkazů; světelné signály byly umístěny v rozporu s § 77 odst. 5 zákona o silničním provozu, neboť nebylo vydáno příslušné opatření obecné povahy o jejich umístění.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s odkazem na obsah odůvodnění a relevantní právní úpravu. Vyjádření žalovaného k žalobě bylo zasláno z datové schránky žalovaného, není tak dle soudu pochyb o tom, že se jedná o úkon žalovaného. Není účelem řízení dle s. ř. s. zjišťovat oprávnění zaměstnanců žalovaného činit úkony v soudním řízení, jak namítá žalobce zpochybňováním podpisu ředitele odboru agend řidičů na vyjádření k žalobě, jestliže předmětem soudního přezkumu je žalobou napadené rozhodnutí.
4. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.
5. Při jednání dne 12. 10. 2022 soud provedl důkazy předložené žalovaným, které prokázaly, že v souladu s § 24b odst. 2 zákona o obecní policii byla vhodným způsobem uveřejněna informace o zřízení stálého automatizovaného technického systému v místě spáchání přestupku a před spácháním přestupku (www.dopravniinfo.cz se zobrazením daného zařízení i s datem zveřejnění; Ročenka dopravy Technické správy komunikací hlavního města Prahy za rok 2018 a 2019). Pokud byla tímto zveřejněna informace o instalaci automatického technického zařízení, nelze tvrdit, že se jednalo o skryté pořizování důkazů a tím zpochybňovat pravomoc obecní policie takovýto důkaz obstatat.
6. Žalobce namítal, že světelné signály na křižovatce nebyly umístěny na základě vydaného opatření obecné povahy podle § 77 odst. 5 zákona o silničním provozu. Žalobce byl ve správním řízení zastoupen společností Pomáháme a chráníme s. r. o., subjektem se specializací na dopravní přestupky, jehož zastupování účastníků má zásadně obstrukční charakter. Žalobce ve správním řízení, kromě tvrzení, že vozidlo řídil další judikaturou označený obstrukční subjekt, P. K., nic relevantního, natož absenci zákonného podkladu pro umístění světelných zařízení v daném místě nenamítl. Pokud takto žalobce, zastoupen advokátem, který je součástí projektu „pojištění proti pokutám“, který soud považuje za negativní jev, jehož východiskem je destrukce nejen systému státní (i soudní) správy v oblasti dopravních přestupků jeho zahlcením, ale i destrukce právních zásad prostřednictvím obstrukčních technik a účelových výkladů, namítá teprve v soudním řízení, jedná se o účelové obcházení správního řízení a není důvodu, aby soud z úřední povinnosti nebo žalovaný v rámci pokusu o přenesení

důkazního břemena prokazoval skutečnost (vydání OOP o umístění světelné signalizace na křižovatce I. P. Pavlova), aniž by o tom byly důvodné pochybnosti. Přesto soud v rámci předvolání k jednání poskytl žalobci poučení o neprokázání takové tvrzení a vyzval jej k předložení důkazů. Jelikož je žalobce zastoupen advokátem, i bez poučení soudu mu muselo být zřejmé, že se nejedná o nepřípustné prokázání negativní okolnosti. Formou dotazu na správní orgán by se žalobce dozvěděl, zda existuje předmětné opatření obecné povahy. Obdobné obecně zpochybňující námitky v soudním řízení jsou charakteristické pro žaloby zástupce žalobce a to v důsledku judikaturou akceptované přípustnosti účelového vynechání správního řízení, v němž je účastník pasivní, aby v soudním řízení procesně procítl a předložil bohatý vějíř námitek. Jakkoli účastník má právo se hájit jakýmkoliv způsobem, tedy i být pasivní, dané nezakládá přesun důkazního břemena v soudním řízení na žalovaného na základě pouhé obecné námitky žalobce nebo povinnosti soudu z úřední povinnosti zjišťovat skutkový stav, o němž, kromě obecné a účelové žalobní námitky, nejsou pochybnosti.

7. Tvrzení žalobce o osobě řidiče zcela odpovídá výše uvedené obstrukční povaze úkonů žalobce. Tvrzený řidič P. K. kromě toho, že je velmi často účelově označován jako řidič vozidel různých účastníků (judikatura soudů na www.justice.cz), jde zejména o osobu, jejíž procesní postupy Nejvyšší správní soud označil za zneužití práva (NSS č. j. 6 As 37/2017 – 31, č. j. 1 As 145/2021-41). Na základě čehož lze jakékoliv označení P. K. za řidiče *a priori* považovat za účelové, bez účinku prokázání přestupce – řidiče. Správní orgán I. stupně v usnesení o odložení věci ze dne 4. 5. 2020 specifikoval jiná správní řízení, ve kterých měl P. K. také vystupovat jako řidič, čímž byla prokázána účelovost označení takového řidiče, aniž by bylo nutné řidiče předvolat a absolvovat obvyklý proces, kdy se údajný řidič k jednání nedostaví a řízení je proti řidiči zastaveno z důvodu nemožnosti vyslechnout (NSS č. j. 1 As 46/2018 – 34). Na daném nic nemění tvrzení žalobce, že P. K. byl v mnoha případech uznán vinným jako řidič, neboť žalobce, ačkoliv je zastoupen advokátem, navržený důkaz – kartu řidiče nepředložil a zejména postavení P. K. jako multiřidiče by odpovídalo jeho projektu virtuálního provozovatele motorového vozidla, které také pro obcházení zákonné regulace je bez právní relevance (viz. bod 45 rozsudku NSS č. j. 1 As 222/2017 – 45). K výčtu věcí správních řízení s údajnou účastí řidiče P. K. soud doplňuje namátkově řízení ze senátu 16 a to věci pod sp. zn. 16 A 26/2021 a 16 A 41/2021. Pokud nelze nalézt racionální vysvětlení pro sdílení vozidel tolika různých provozovatelů P. K., je výsledkem posouzení takových tvrzení pouze to, že jde o tvrzení nepravdivá, jejichž účelem je zapříčinit marné uplynutí lhůty k rozhodnutí o vině a trestu či jiné obstrukční zaplevelení správního řízení. Jelikož nebyla prokázána identita řidiče vozidla v místě a době spáchání přestupku, v souladu s § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu vznikla přestupková odpovědnost žalobce jako provozovatele motorového vozidla.
8. Ze shora uvedených důvodů soud neshledal žalobní námitky důvodnými, proto žalobu podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.

9. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci úspěch neměl, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží. Žalovanému náklady řízení nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

V Praze dne 12. 10. 2022

Mgr. Kamil Tojner v. r.
soudce